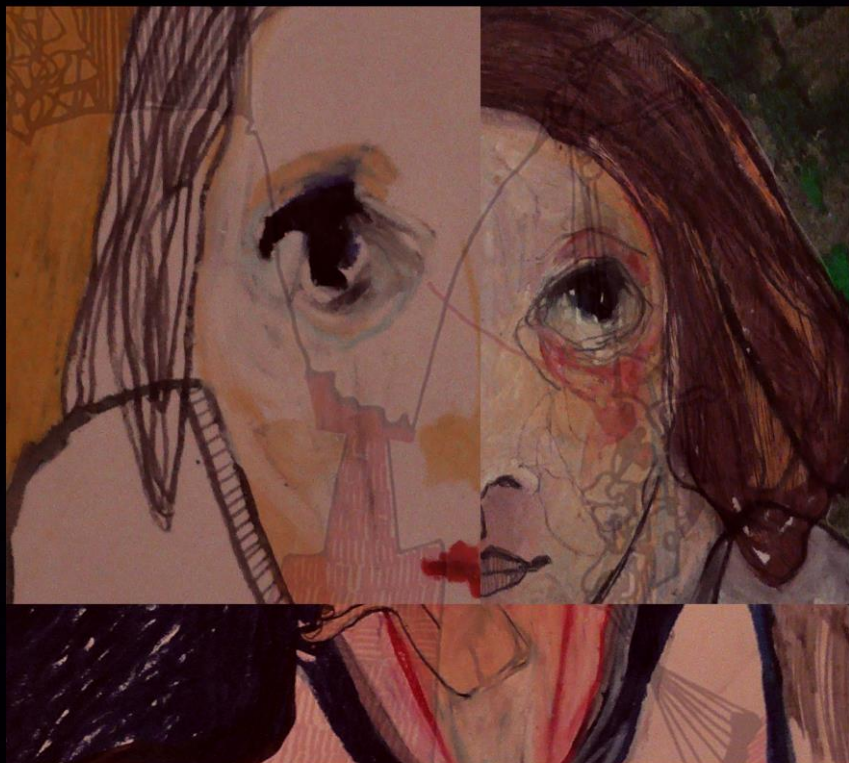

Πτυχιακή Εργασία

Εύη Καπλάνη

24-26/06

Λεωφόρος Μεγάλου
Αλεξάνδρου 84

10:00-14:00
18:00-21:00

Μεθύστε

Πρέπει να 'σαι πάντα μεθυσμένος.
Εκεί είναι όλη η ιστορία: είναι το μοναδικό πρόβλημα.
Για να μη νιώθετε το φρικτό φορτίο του Χρόνου
που σπάζει τους ώμους σας και σας γέρνει στη γη,
πρέπει να μεθάτε αδιάκοπα. Αλλά με τί;
Με κρασί, με ποίηση ή με αρετή, όπως σας αρέσει.
Αλλά μεθύστε.

[...]

-Είναι η ώρα να μεθύσετε!
Για να μην είσαστε οι βασανισμένοι σκλάβοι του Χρόνου,
μεθύστε, μεθύστε χωρίς διακοπή!
Με κρασί, με ποίηση ή με αρετή, όπως σας αρέσει.

Charles Baudelaire (1821-1867)

Τεκμηρίωση Πτυχιακής Εργασίας

24-26/06/2014

«Πάρε ό,τι είναι χρήσιμο, πέταξε ό,τι είναι άχρηστο και πρόσθεσε ό,τι είναι προσωπικά δικό σου.» -Bruce Lee-

Ένα απόφθεγμα που μπορεί να περιγράψει εν συντομία τα πέντε χρόνια φοίτησής μου στη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλώρινας. Που παρεμπιπτόντως, είναι μια πόλη που σε κρατάει και σε διώχνει με την ίδια δύναμη. Ευτυχώς είχαμε φίλους. Και ζωγραφίζαμε και συζητούσαμε, προβληματιζόμασταν, μαγειρεύαμε και αναρωτιόμασταν. Βάζαμε χρώμα, βγάzaμε χρώμα. Χιόνιζε, την επομένη έβρεχε, μετά έβγαζε ήλιο. Οι ιδέες έπεφταν αμέτρητες, μα θυμόσουν μόνο μια. Συνόδευες με λίστες μουσικής, πολλές λίστες. Ιδέες για αρκετές ζωές ακόμη. Τόσες ματιές να ζωγραφίσεις, τόσα συναισθήματα ν' αποτυπώσεις. *Κι η αγάπη; Ναι υπάρχει αγάπη. Μελό; Πώς αλλιώς να το πεις; Ας μείνουμε στο ότι υπάρχει. Και στο ότι υπάρχουν τόσα υλικά να φέρεις στα όρια τους για να την αποτυπώσεις. Γράμματα να τα μπερδέψεις στο μυαλό σου, στο χαρτί, χέρια λερωμένα, ρυθμικά, νότες, μάτια σχήματα. Να κοιτάξεις, να σκέφτεσαι, να αισθάνεσαι, να δημιουργείς.*

Βρήκα ένα υλικό να κρατώ γερά, το λαδοπαστέλ, ένα άλλο να πειραματιζομαι στις «ήμερες» μέρες, το μελάνι και στη βάση ο γραφίτης. Μόνα τους και μαζί, έφτιαχναν πρόσωπα. Αγαπημένο χαρακτηριστικό τα μάτια. Και η πιο ωραία στιγμή της δημιουργίας, όταν ο φίλος-μοντέλο κάθεται υπομονετικά να κάνεις ένα γρήγορό του σκίσο. Κοιτάγματα σοβαρά κι επίμονα. Το μικρό σκάσιμο του χαμόγελου, το γνώριμο και έπειτα το μεγάλο λέει αμέσως ποιο χρώμα πρέπει να βάλεις. Όλα καλά, μετά φαντάζεσαι. Η πτυχιακή μου εργασία έχει κυρίως ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα. Με πολλές προσωπογραφίες πραγματικών ανθρώπων και μη. Προτίμησα να επιμείνω σε ένα υλικό και την περίοδο αυτή ήταν το παστέλ λαδιού. Αλλα υλικά που έψαχνα τις δυνατότητές τους, αλλά και τη δική μου υπομονή, ήταν το μελάνι και τα χρώματα λαδιού. Πάνω στο χαρτί ή στο καμβά συνομιλούν η ψυχική διάθεση, η ερμηνεία μιας κατάστασης ή ενός συναισθήματος με χρώμα και ο ρυθμός.

Και στη ζωγραφική βρήκα το πραγματικό νόημα του ποιήματος του Baudelaire, ενός αποσπάσματος που πάντα αγαπούσα, χωρίς όμως να μπορώ να μπω στο βάθος του.

Καπλάνη Εύη

Τελειόφοιτη Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών

Καπλάνη Παρασκευή
6976684206

Τελειόφοιτη Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας
Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών

Μεγ. Αλεξάνδρου 84
53100 Φλώρινα

Ιούνιος 2014